

Kultur delen

Hem Debatt Essä Fokus Krönika Kulturbloggen Kulturpoden Pocket Portfolio Recension Reportage

Hem » Recension, Skönlitteratur » Roman: Till mamma på mors dag

Roman: Till mamma på mors dag

Inlagd av Kultur delen Recension, Skönlitteratur tisdag, juni 7th, 2011

Till mamma på morsdag

Doris Dahlin

Ordfront

Har utkommit

Doris Dahlin är en författare som vet mycket om människor – variationer och likheter, om Jag. Hon debuterade 1971 med romanen "Skammens boning" och har sedan gett ut flera böcker som kretsar kring identitetens snårigheter. Nu ger hon ut, påpassligt i Morsdagstider, romanen "Till Mamma på Mors Dag".

Redan titeln har en ironisk ton som antyder den svåra och starkt känsloladdade relationen mellan dottrar och mödrar. Dahlin har gott om egna komplicerade erfarenheter och ett omfattande vetande om andras genom sitt yrke som terapeut kan man förstå bakom fiktionen. Bokens berättande huvudperson, Resedas röst, återkommer rakt igenom boken. Reseda är inte oväntat till yrket terapeut som är fylld av andras berättelser och öden. Liksom Dahlin själv har hon erfarenheter av både egna och andras konfrontationer och inre konflikter. Reseda berättar ur backspegelns perspektiv om sig själv och låter också patienterna på hennes mottagning träda fram med sina livshistorier i jagform. Detta grepp, med flera "jag", kan vara något förvirrande, men gör berättelser och dialogerna mellan huvudjaget, Reseda, och andra "jag" levande och trovärdiga.

Romanen tar sin början efter moderns död i hennes lägenhet som Reseda ska ta hand om och röja. Mötet med linneskåpets prydliga handduksbuntar och klädesplagg, men också slitna, trasiga, fula och förbrukade saker väcker motsägelsefulla känslor hos dottern. Hon vill inte möta det som varit men förstår att det är nödvändigt. Dahlin förmedlar sinnen starka upplevelser av lukter, färger och föremål och människor som utstrålar ingrodde minnen. I Resedas inre monologer och samtal med döda och levande speglas återhållen vrede och stark längtan inför detta ofrånkomliga uppdrag att städa ut moderns liv – brodern Edvard bor i Kanada. Mötet med Mamma går sedan som en röd tråd genom den livshistoria vi får ta del av. Resedas klassresa, från städerskans dotter med bortsortering, utanförskap och kärleksbrist i barndomen till jobbet som lyckad, välutbildad sjuksköterska och läkarhustru är lång och komplicerad. De olika jagen växer fram och bildar en tät väv, ofta i återberättade dialoger som små skådespel. Möten i det förflutna med henne själv, patienter, makar och – inte minst – älskare väcks till liv och bearbetas. Dahlins berättelse pendlar mellan nu och då och skrivs på ett språk som är sakligt men inlämnande och levande. Det gäller både beskrivningar av karaktärerna och miljön. Ibland känns de många detaljerade exemplen kanske lite För Mycket. Men författarens etnologiska och psykologiska iakttagelser gör att jag som läsare är DÄR, med henne och andra olika personer ur olika samhällsskikt. Livsepisoder skildras som väcker känslor hos alla oss som är döttrar och mödrar och kanske också hos män som ätt döttrar och mödrars tvekamp. Många kan säkert också känna igen sig i det mer allmänmänskliga, intensiva sökande efter en sann, oförljugen identitet, ett Sig Själv, som Reseda tar som sin uppgift efter moderns död. En uppgift som blir henne övermäktig och leder till ett sammanbrott och en vändpunkt i hennes liv.

Bokens första del, den längsta, har den välfunna titeln Pandoras ask. Del två har namn efter straffets gudinna Nemesis och den sista och kortaste delen har namnet Themis – rättsordningens gudinna.

Marianne Freyne – Lindhagen är bildkonstnär och författare

Dela/Spara

Lämna ett svar

Namn (krävs)

Mail (kommer inte att publiceras) (krävs)

Webbplats

Lämna Kommentar

KULTURBLOGGEN

- ▶ Strindberg och Helium
- ▶ Grattis till årets klassiska Grammis
- ▶ Osten af Mozzarella och Hyvlarna spelar i Lindesberg
- ▶ Häng med i konstteorierna
- ▶ Mohlavyr ställer ut på Kulturhuset

DISKUSSION

- ▶ Peter Ekström om En ny konsthistoria – det poetiska skapandets historia?
- ▶ Del 1415: Långköraren: konstdebatt om kvaliteten at Vilks.net om En ny konsthistoria – det poetiska skapandets historia?
- ▶ Peter Ekström om En ny konsthistoria – det poetiska skapandets historia?
- ▶ Rikard Åslund om Bruno, jag och brandmännen
- ▶ Peter Ekström om En ny konsthistoria – det poetiska skapandets historia?
- ▶ Del 1407: Samtidskonsten, konsten och allt annat at Vilks.net om En ny konsthistoria – det poetiska skapandets historia?
- ▶ Peter Ekström om En ny konsthistoria – det poetiska skapandets historia?
- ▶ Arne Strand. om Världens undergång
- ▶ Arne Strand. om Världens undergång
- ▶ Arne Strand. om Världens undergång

KATEGORIER

Välj kategori ▼

KULTURPODEN

▶ Länsteatern vågar och vill 2011/2012

Länsteatern utstrålar självförtroende och spelar mer teater än tidigare. Storsatsningen Amadeus har allt det som gör att man älskar teater, sa teaterchefen Måns Lagerlöf. Nour El Refai gör rollen som Mozart.

FACEBOOK

Kultur delen på Facebook

Gilla

Kultur delen
Skiva: Mohlavyr – Fish In Trees
<http://bit.ly/zZFz4>
för 20 timmar sedan via twitterfeed

Kultur delen
Roman: Ett arabiskt vemod
<http://bit.ly/yyXhB8>
för 23 timmar sedan via twitterfeed

Kultur delen
Bio: Extremt högt och otroligt nära
<http://bit.ly/zOERP1>
för 23 timmar sedan via twitterfeed

911 personer gillar Kultur delen.

Maj Kristina Mari Alexandra Bengt

Thomas Sture Per Christer Peter

Facebooks sociala insticksprogram

Håll dig uppdaterad

Debatt Essä Facklitteratur Film Fokus
Konserter Krönika Kulturbloggen
Kulturpoden Lyrik Övrigt Pocket
Portfolio Recension Reportage Scen
Serier Skivor Skönlitteratur Tv-serie
Utställningar

Utvalda Länkar

Kultur delen på Facebook
Kultur delen på Twitter

ANNONS